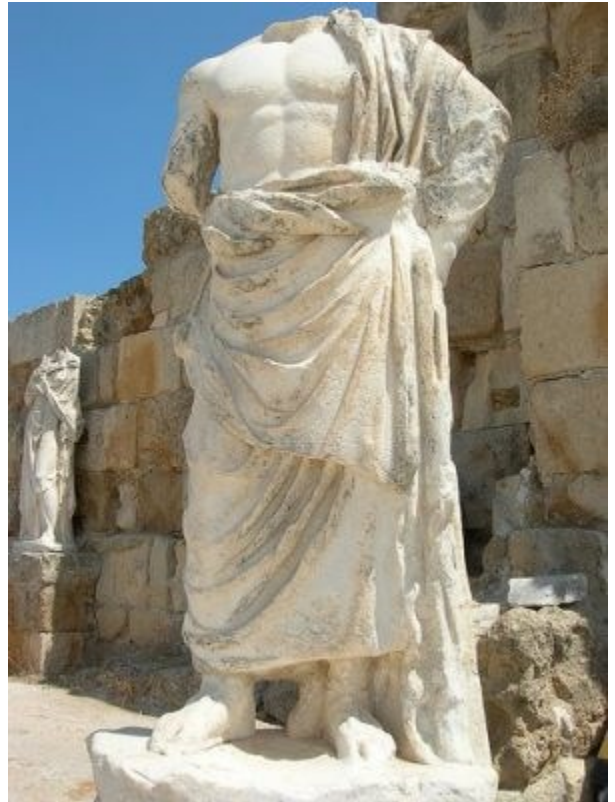

Τα δύο αδέρφια που διαφώνησαν για την Περσική κυριαρχία στην Κύπρο και συγκρούστηκαν μεταξύ τους...

Η περίοδος της κυπροαρχαϊκής εποχής, σηματοδοτείται από το διαδοχικό πέρασμα Ασσυρίων, Αιγυπτίων και Περσών κατακτητών. Ωστόσο, υπήρξε για το νησί μία από τις πιο παραγωγικές φάσεις της πολιτιστικής της ανάπτυξης, κατά την οποία σημείωσε εξαιρετικά δείγματα τέχνης. Με εξαίρεση την περσική κατάκτηση, η ασσυριακή και η αιγυπτιακή υπήρξε για τους Κύπριους βασιλείς πιο ελαστική, αφού τα βασίλεια μπορούσαν να διατηρήσουν την αυτονομία τους φτάνει να πληρώνουν τον φόρο υποτέλειας στους κατακτητές. Το ίδιο συνέβαινε και στο ξεκίνημα της περσικής κατάκτησης, μέχρι το ξέσπασμα της κυπριακής επανάστασης.

Τα δύο πολιτικά ρεύματα

Στην Κύπρο, με την πάροδο του χρόνου, δημιουργήθηκαν δύο πολιτικές τάσεις: αφενός η αντιπερσική/φιλληλληνική και αφετέρου η φιλοπερσική. Ηγέτης της πρώτης ήταν ο Ονήσιλος ενώ της δεύτερης ο αδελφός του, Γόλγος, βασιλιάς της Σαλαμίνας – της πιο εντυπωσιακής και σημαντικής πόλης της Κύπρου την τότε εποχή. Το φιλελληνικό ρεύμα, δημιουργήθηκε λόγω της αγανάκτησης που ένιωθαν από την οικονομική αφαιμάξη του νησιού. Επιπλέον, θεωρούσαν πως ήταν καιρός να συσπειρωθούν τα κυπριακά βασίλεια για πρώτη φορά για να διώξουν τον κοινό εχθρό και να διατηρήσουν την αυτονομία τους και την ελληνικότητά τους. Από την άλλη το φιλοπερσικό ρεύμα, στο οποίο ανήκε η

Σαλαμίνα του Γόργου και η Αμαθούντα, δεν επιθυμούσε οποιαδήποτε ταραχή θα μπορούσε να τους στερήσει το δικαίωμα εξουσίας. Αφού οι Πέρσες δεν τους αφαιρούσαν τον βασιλικό τίτλο, οι ίδιοι προτιμούσαν να πληρώνουν τον φόρο.

Ιωνες: η αφορμή της επανάστασης

Γύρω στο 500 π.Χ., οι Ιωνες ξεκίνησαν επανάσταση κατά των Περσών. Η κίνηση αυτή, έδωσε θάρρος στους Κύπριους, οι οποίοι ένα χρόνο μετά αποφάσισαν να υποκινήσουν τη δική τους εξέγερση. Ο Ονήσιλος, ηγέτης των αντιπερσών, το 499 π.Χ. εκρρόνισε τον αδελφό του Γόλγο και έλαβε τη θέση του στη Σαλαμίνα και προχώρησε στην ενοποίηση των κυπριακών βασιλείων. Ακολούθως, άρχισε να πολιορκεί την Αμαθούντα, η οποία επέμενε να παραμένει εκτός του κυπριακού στρατοπέδου.

Καθώς όμως χτυπούσε τους Αμαθούσιους, πληροφορήθηκε πως ο Δαρείος, αφού πληροφορήθηκε αμέσως για την επανάσταση, έστειλε στο νησί περσικές δυνάμεις μαζί με φοινικικές. Τα δύο στρατόπεδα ήταν έτοιμα να συγκρουστούν: από τη μία οι Πέρσες με τους Φοίνικες και από την άλλη οι Κύπριοι με τους Ιωνες, οι οποίοι ανταποκρίθηκαν κατευθείαν στην έκκληση βοήθειας που απέστειλε το νησί.

Οι μάχες

Αρχικά, όλα έκλιναν υπέρ του κυπριακού στρατοπέδου. Τόσο η ναυμαχία στη Σαλαμίνα όσο και οι μάχες στην ξηρά, υπήρξαν ιδιαίτερα σκληρές. Ο στόλος των Ιώνων αντιμετώπισε αποφασιστικά τον φοινικικό, μετατρέποντας τις μάχες σε νικηφόρες υπέρ των Κυπρίων.

Ο Ονήσιλος αντιμετώπιος με τον Πέρση αρχηγό, Αρτύβιο, κατάφερε ένα δυνατό πλήγμα, το οποίο προκάλεσε και τον θάνατό του. Ήταν γνωστή η τακτική του πολεμικού αλόγου του Αρτύβιου, το οποίο χτυπώντας με τα μπροστινά του πόδια τους αντιπάλους τους έβγαζε πάντα εκτός μάχης. Όχι όμως τον Ονήσιλο, ο οποίος με ένα τέχνασμα του κατάφερε να κόψει τα πόδια του ζώου και να ρίξει τον Αρτύβιο κάτω, τραυματίζοντάς τον θανάσιμα. Τα πάντα έμοιαζαν να είναι θετικά για την Κύπρο. Η επανάσταση έμοιαζε νικηφόρα και οι Κύπριοι είχαν πιστέψει, πως η περσική κυριαρχία έφτανε στο τέλος της. Μία προδοσία όμως, ανέτρεψε τα δεδομένα και το μέλλον της Κύπρου.

Οι προδοσίες

Η τροπή της μάχης άλλαξε οριστικά, όταν ο ο Στασάνωρ, τύραννος του Κουρίου αυτομόλησε και τάχθηκε στο πλευρό των Περσών, μαζί με τους Σαλαμίνιους οπλίτες. Ο Ονήσιλος μαζί με τον Αριστόκυπρο, τον γιο του Σόλων Φιλόκυπρου, αγωνίστηκαν μέχρι θανάτου. Οι Σόλοι και η Παλαίπαφος, συνέχισαν να μάχονται εναντίον των Περσών, πέντε μήνες όμως μετά, γύρω στο 498 π.Χ., η επανάσταση έληξε για όλο το νησί και σκληρές κυρώσεις επιβλήθηκαν σε όλους. Πέρσες και Φοίνικες, είχαν μόλις κερδίσει τον πόλεμο και η κυριαρχία τους έγινε πιο σκληρή από ποτέ.

Απέσυραν από τα βασίλεια όλους τους φιλέλληνες βασιλιάδες και στη θέση τους έβαλαν φιλόπερσες δυνάστες. Το πιο ατιμωτικό όμως όλων, ήταν ότι υποχρέωσαν τους Κύπριους να τους παρέχουν στράτευμα, με αποτέλεσμα οι δεύτεροι να λάβουν μέρος στις εκστρατείες των Περσών εναντίον των Ελλήνων. Όσον αφορά τους Σόλους, τέθηκαν υπό την εποπτεία του Μαρίου και έκτισαν ένα ανάκτορο-φρούριο, στο οποίο στεγαζόταν η περσική φρουρά, που επιτηρούσε την περιοχή. Καταστράφηκαν όμως και οι πάλαι ποτε φιλικές σχέσεις Φοινίκων-Κυπρίων, ωστόσο σιγά σιγά, οι Φοίνικες οι οποίοι έλαβαν θέσεις αξιωματούχων στο νησί, άρχισαν να αποδέχονται τα ελληνικά στοιχεία και από κοινού με τους Κύπριους να δημιουργούν έναν ξεχωριστό πολιτισμό.

Ο αποκεφαλισμός και οι 10.000 μέλισσες

Η Αμαθούντα, δεν ξέχασε ποτέ την πολιορκία του Ονήσιλου και ψάχνοντας εκδίκηση, αποκεφάλισε τον νεκρό ηγέτη της επανάστασης. Για να τον χλευάσουν, κρέμασαν το κεφάλι του στην πύλη της πόλης σε δημόσια θέα. Όμως πολύ γρήγορα στο κούφιο κεφάλι, φώλιασαν μέλισσες. Οι Αμαθούσιοι, προβληματισμένοι ζήτησαν χρησμό από το μαντείο, το οποίο τους συμβούλεψε να κατεβάσουν αμέσως το κεφάλι και να θάψουν τον Ονήσιλο σαν ήρωα με τιμές. Ο Παντελής Μηχανικός, κύριος ποιητής, εμπνευσμένος από το περιστατικό έγραψε το ποίημα Ονήσιλος μετά την τουρκική εισβολή. Θέλοντας να θίξει και να επικρίνει την παχυδερμία, και την αναισθησία ενός ολόκληρου λαού, που δεν μπόρεσε να νιώσει, τα μηνύματα της ιστορίας, παρουσιάζει σε μία υπερρεαλιστική εικόνα τον νεκρό Ονήσιλο να κρατά το δικό του κρανίο και να προσπαθεί να αφυπνίσει τον λαό....

Διαβάστε όλο το άρθρο: <http://www.mixanitouxronou.com.cy/arkaiotita/ta-dio-adelfia-pou-diafonisan-gia-tin-persiki-kiriarchia-stin-kipro-ke-sigkroustikan-metaxi-tous-o-epanastatis-onisilos-prodothike-ke-apokefalistike/>